Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, judecător Viorel Botnaraș
Dosarul nr. 2a-2574/25
(2-23051976-02-2a-07072025)

**D E C I Z I E**

10 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu și Nicolae Ghedrovici
Grefier Victoria Cireș

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de Andrei Popescu, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iunie 2025, prin care s-a admis parțial acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Popescu către Andrei Popescu privind modificarea cuantumului pensiei de întreţinere pentru copiii minori,

a c o n s t a t a t:

**Pretenţiile reclamantului:**

La 3 aprilie 2025, Tatiana Popescu s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Andrei Popescu, solicitând majorarea pensiei de întreținere pentru copiii minori, cu încasarea de la pîrît a pensie de întreţinere pentru copiii ***** Popescu și *****Popescu în mărime de 3500 lei lunar, pentru fiecare copil.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că căsătoria cu pîrîtul Andrei Popescu au încheiat-o la 13.05.2003, fiind înregistrată la Primăria Țipala, r-nul Ialoveni, cu nr. 06. În urma căsătoriei, s-au născut trei copii dintre care la moment doar 2 copii sunt minori, fiica ***** Popescu, a.n. ***** și *****Popescu, a.n. *****.

A menționat, că din cauza certurilor și scandalurilor căsătoria nu a putut fi păstrată și prin hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 27.03.22018, căsătoria a fost desfăcută, s-a stabilit domiciliul copiilor minori cu mama și s-a dispus încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori, în sumă fixă a câte 1000 lei lunar, pentru fiecare copil.

A susținut, că pîrîtul nu a contribuit la întreținerea copiilor minori și nu a dorit ca suplimentar și benevol să mai contribuie cu ceva pentru copiii.

A consemnat, că suma de 1000 lei stabilită anterior de către instanța de judecată este insuficientă, care au o vârstă și necesită cheltuieli foarte mari de întreținere și educație, iar toate acestea la moment sunt asigurate doar de reclamantă. Pârâtul nu dorește benevol să contribuie financiar la întreținerea copiilor în cuantum rezonabil și proporțional necesităților copiilor, astfel consideră ca doar prin emiterea unei hotărâri de majorare a cuantumului la plata pensie de întreținere, pârâtul se va responsabiliza și va întreprinde masuri și acțiuni în vederea acordării suportului financiar echitabil necesar copiilor săi.

Totodată a relevat, că la moment, cheltuielile de întreținere a copiilor sunt foarte mari: hrană zilnică, îmbrăcăminte, încălțăminte, medicamente, activități extrașcolare etc., astfel suma de 1000 lei stabilită anterior de către instanță, actualmente nu acoperă necesitățile copiilor, ținîndu-se cont și de inflația în țară, dar și creșterea prețurilor la toate produsele și serviciile, care au crescut începând din anul 2107.

Prin urmare, reclamanta a solicitat majorarea pensiei de întreținere pentru copiii minori, cu încasarea de la pârât a pensie de întreținere pentru copiii Popescu ***** și *****în mărime de 3500 lei lunar, pentru fiecare copil.

**Poziția instanței de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iunie 2025, s-a admis parțial acțiunea. S-a modificat în sensul majorării cuantumul pensiei de întreţinere a copiilor minori stabilită prin hotărârea Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni nr. 2-620/2017 din 27.03.2018, de la 1000 lei lunar, la suma de 2000 lei lunar. S-a încasat de la Andrei Popescu în beneficiul Tatianei Popescu, pensia pentru întreținerea copiilor minori ***** Popescu, a.n. ***** și *****Popescu, a.n. *****, în mărime a câte 2000 lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată- 03.04.2025 și până la atingerea majoratului copiilor minori. S-a anulat titlu executoriu emis în baza hotărârii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni nr. 2-620/2017 din 27.03.2018, de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești. S-a încasat de la Andrei Popescu în contul statului, taxa de stat, pentru capătul de cerere privind încasarea pensiei de întreținere, de la care reclamanta a fost scutită, în mărime de 1970 lei. În rest, acțiunea s-a respins, ca neîntemeiată.

**Solicitarea apelantului:**

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 9 iulie 2025 Andrei Popescu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iunie 2025, solicitînd anularea acesteia, cu emiterea unei decizii, prin care să fie dispusă încasarea pensiei de întreținere ce reiese din cuantumul de 50% din valoarea minimă de consum, stabilită de către Direcția Statistică pentru anul precedent solicitării cererii de majorare a pensiei de întreținere.

**Argumentele părţilor:**

În motivarea apelului s-a indicat, că instanța de fond absolut n-a ținut cont de modificările din Codul Familiei din 20 mai 2025, conform cărora, din 20 iunie 2025 instanțele judecătorești nu vor mai examina cereri privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii minori, acest lucru fiind pus în seama executorilor judecătorești, care vor ajusta calculele pensiilor alimentare pentru întreținerea copiilor minori, reieșind din calculele făcute de către Direcția Statistică a minimului de consum pentru anul precedent solicitării cererii de majorare a pensiei alimentare.

A menționat, că instanța de fond a greșit și în datele de identitate ale lui Andrei Popescu, indicând anul nașterii incorect, acesta fiind născut la 16.06.1977.

De asemenea, instanța a indicat că prin hotărâre judecătorească, că pe de o parte se anulează titlul executoriu emis în baza hotărârii Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni nr.2-260/2017 din 27.03.3028, adică până la data pronunțării hotărârii- 16.06.2025, titlul respectiv era valabil, pe de altă parte, indică în hotărîre că urmează a fi încasată de la Andrei Popescu

pensia majorată începând cu data adresării reclamatei Tatiana Popescu în instanţă - 03.04.2025, cu toate că Andrei Popescu a achitat pensia alimentară pentru întreținerea copiilor mei minori inclusiv până în luna iunie 2025, când titlul executoriu era valabil.

A opiniat, că nu s-a ținut cont nici de faptul, că apelantul nu are un loc stabil de muncă, starea sănătății nu este atât de bună, anual trece curs de lecuire și nu va putea face față cheltuielilor ce-i sunt puse în cale.

A susținut, că nu se eschivează de la ajutorul copiilor, dar nu vreau să-i devină o povară cheltuielile impuse prin hotărâre judecătorească.

**Termenul de declarare a apelului:**

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni a fost pronunțat la 16 iunie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 9 iulie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

**Poziția părților în ședința de apel:**

În ședința de judecată, apelantul Andrei Popescu a susținut integral cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Intimata Tatiana Popescu, fiind citată legal nu s-a prezentat, urmare a momentelor indicate și în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

**Aprecierea instanței de apel:**

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acord cu prevederile art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare

(Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În acord cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul judiciar a reținut, că părțile în litigiu Tatiana Popescu și Andrei Popescu s-au aflat în relații de căsătorie.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.03.22018, căsătoria a fost desfăcută, s-a stabilit domiciliul copiilor minori Ștefan Popescu, ***** Popescu și *****Popescu, cu mama Tatiana Popescu și s-a dispus încasarea de la Andrei Popescu în beneficiul Tatianei Popescu pensia de întreținere pentru copiii Ștefan Popescu, ***** Popescu și *****Popescu în sumă fixă de 1000 lei lunar, pentru fiecare copil (f.d. 12-15).

Depunând prezenta acțiune în instanța de judecată împotriva pîrîtului Andrei Popescu, reclamanta Tatiana Popescu a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasat prin hotărâre judecătorească, prin majorarea acestuia de la 1000 lei lunar la 3500 lei lunar pentru fiecare copil.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, a admis parțial acțiunea înaintată de Tatiana Popescu privind modificarea cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori, stabilită prin hotărîrea Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni nr. 2-620/2017 din 27.03.2018 și a încasat de la Andrei Popescu în beneficiul Tatianei Popescu, pensia pentru întreținerea copiilor minori ***** Popescu, a.n. ***** și *****Popescu, a.n. *****, în mărime a câte 2000 lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată- 03.04.2025 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, Andrei Popescu a contestat-o cu apel, invocând argumentele expuse mai sus.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră hotărârea primei instanţe întemeiată şi legală, iar argumentele cererii de apel neîntemeiate, reieșind din următoarele.

Instanța de apel relevă, că întreţinerea materială a copiilor minori este o obligaţie fundamentală, consfinţită în art.48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, care expres stabileşte că părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Or, creşterea, educaţia şi instruirea copiilor este posibilă numai în condiţiile exercitării corespunzătoare a obligaţiilor părinteşti de întreţinere materială a acestora.

Conform art.3 alin.(1) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Potrivit art.5 al Convenţiei cu privire la drepturile copilului, statele părţi vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligaţia pe care le au părinţii sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunităţii, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităţilor acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i recunoaşte prezenta Convenţie.

În conformitate cu prevederile art.18 alin.(1) al Convenţiei enunțate, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

În corespundere cu prevederile art. 27 alin. (2) din Convenţia dată, părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Aceste dispoziţii se conţin şi în art. 18 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, care prevede că ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art.52 alin.(1), art.53 alin.(1) şi art.61 alin. (1) Codul familiei, desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului; copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură şi sunt apărate de părinţi.

Conform art.58 alin. (1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În acord cu prevederile art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

În corespundere cu prevederile art. 75 alin. (1) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.

La caz, instanța de apel a stabilit, că prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.03.2018, s-a dispus încasarea de la Andrei Popescu în beneficiul Tatianei Popescu pensia de întreținere pentru copiii Ștefan Popescu, ***** Popescu și *****Popescu în sumă fixă de 1000 lei lunar, pentru fiecare copil.

Conform art. 110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părţi s-a schimbat, instanţa judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanţe importante ale părţilor, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere sau să-l scutească pe debitorul întreţinerii de plata acesteia.

În contextul situației de fapt constatată și a normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră întemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii parțiale a acțiunii înaintate de Tatiana Popescu, având în vedere că suma încasată anterior, în cuantum de 1000 lei lunar este insuficientă pentru întreținerea unui copil.

La acest capitol, Colegiul civil notează că potrivit art.2 al Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existenţă, minimul de existenţă este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităţilor principale, menţinerea sănătăţii şi pentru susţinerea viabilităţii omului.

Iar, conform art.3 al aceleiaşi Legi, mărimea minimului de existenţă include: mărimea valorică a coşului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate populaţiei şi mărimea primelor şi a contribuţiilor obligatorii. Mărimea minimului de existenţă pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună. Prin urmare, minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea acestora: procurarea cărţilor, frecventarea anumitor secţii sportive sau de creație, etc., activităţi

necesare creşterii şi evoluării psiho-emoţionale echilibrate a copilului, de care acesta nu poate fi lipsit, or, acest fapt ar contravine interesului său superior.

Analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Colegiul civil, consideră că în conformitate cu art. 110 din Codul familiei, Tatiana Popescu a prezentat suficiente probe care confirmă că, de la data emiterii hotărârii judecătorești irevocabile nominalizate, s-au schimbat esențial circumstanțele cauzei care impun modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor și anume, vârsta copilului raportată la informația Biroului Național de Statistică privind mărimea minimului de existență pentru un copil, calculată semestrial și anual, care periodic se modifică, faptul că mărimea pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă de 1000 lei lunar nu acoperă cheltuielile pentru minimul existenței de trai, nici cele necesare dezvoltării fizice și intelectuale. Or, Colegiul conchide că părinții vor fi obligați la asigurarea unui nivel de trai suficient copiilor săi minori, pornind de la interesul primordial al copilului, iar acest cuantum nu ar crea dificultăți la încasarea pensiei de întreținere și este în interesul major al copiilor, fiind în drept să fie asigurați din punct de vedere material în deplină măsură și fără nici o restricție sau condiționare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil consideră că prima instanță, prin hotărârea contestată, justificat a modificat cuantumul pensiei de întreținere încasat prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.03.2018, cu majorarea acestuia până la suma de 2000 lei lunar.

Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, urmare a modificărilor Codului familiei din 20 mai 2025, instanțele de judecată nu ar mai fi competente să examineze cereri de modificare a cuantumului pensiei de întreținere. Or, cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 3 aprilie 2025, iar hotărârea instanței de fond a fost pronunțată la 16 iunie 2025, anterior intrării în vigoare a noilor dispoziții legale invocate de apelant. Potrivit principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 22 din Codul civil, normele noi nu pot afecta situațiile juridice născute anterior intrării lor în vigoare.

Referitor la invocarea de către apelant a unor erori privind datele de identitate (anul nașterii) sau indicarea titlului executoriu, Colegiul reține că acestea, chiar dacă ar exista, constituie erori materiale ce pot fi corectate și nu afectează fondul soluției pronunțate, nefiind de natură să atragă anularea hotărârii.

Colegiul judiciar constată că instanța de fond a dispus corect aplicarea pensiei de întreținere majorate începând cu data adresării în instanță- 03.04.2025, în conformitate cu practica judiciară constantă și cu principiul potrivit căruia dreptul la pensia de întreținere majorată se naște din momentul sesizării instanței.

Totodată, instanța de apel remarcă, că achitarea pensiei de întreținere conform titlului executoriu anterior până la intrarea în vigoare a noii hotărâri nu exonerează debitorul de obligația de a plăti diferența stabilită prin hotărârea judecătorească.

Colegiul reține că apelantul nu a prezentat probe concludente care să confirme imposibilitatea obiectivă de a achita pensia de întreținere stabilită în cuantum de 2000 lei lunar pentru fiecare copil. Or, potrivit art. 118 CPC, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe, iar simplele afirmații privind lipsa unui loc stabil de muncă sau starea de sănătate precară, neconfirmate prin acte medicale sau alte dovezi pertinente, nu pot fi reținute ca temei pentru reducerea obligației de întreținere.

Instanța de apel subliniază că interesul superior al copilului constituie un principiu fundamental, consacrat atât de art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, cât și de Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

În speță, Colegiul constată că suma de 1000 lei lunar, stabilită în anul 2018, nu mai corespunde necesităților reale ale copiilor, ținând cont de: vârsta acestora, creșterea prețurilor și rata inflației, cheltuielile legate de educație, sănătate și activități extrașcolare. Minimul de existență reprezintă doar un prag minim de subzistență, iar nu un standard suficient pentru dezvoltarea armonioasă a copilului, astfel încât raportarea exclusivă la acesta, așa cum solicită apelantul, ar contraveni interesului superior al copiilor minori.

Prin urmare, din considerentele menţionate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantului sunt declarative, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**d e c i d e :**

Se respinge cererea de apel declarată de Andrei Popescu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iunie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Popescu către Andrei Popescu privind modificarea cuantumului pensiei de întreţinere pentru copiii minori.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici